

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

15 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte
judecători

NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru
TOMA Nadejda

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de condamnatul Frunze Ivan, prin care se solicită casarea decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2017, se

C O N S T A T Ă :

1. Condamnatul Frunze Ivan s-a dresat în instanța de judecată cu cerere privind constatarea ca fiind ilegală ținerea sa în stare de arest în perioada 02.02.2006 - 03.03.2006 și 08.03.2006 - 24.11.2006.

În motivarea cererii condamnatul Frunze Ivan a invocat că i-au fost încălcate drepturile sale constituționale prin faptul menținerii în stare de arest în lipsa mandatului de arestare în perioada din 02.02.2006 - 03.03.2006 și 08.03.2006 - 24.11.2006 data pronunțării sentinței de condamnare.

Astfel, solicită constatarea ca fiind ilegală ținerea sa în stare de arest din 02.02.2006 - 03.03.2006 și 08.03.2006 - 24.11.2006 fără mandat de arest, constatarea încălcării drepturilor sale constituționale.

2. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 16 martie 2017, a fost respinsă ca inadmisibilă cererea condamnatului Frunze Ivan privind constatarea ca fiind ilegală ținerea sa în stare de arest în perioada 09.03.2006 pînă la 24.11.2006.

3. Împotriva încheierii nominalizate, a declarat recurs condamnatul, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, cu constatarea ca fiind ilegală ținerea sa în stare de arest în perioada 09.03.2006 pînă la 24.11.2006.

În argumentarea recursului recurentul a indicat că judecătorul Galben A. este cointeresat ca aceste erori să nu fie corectate, de asemenea să nu se constate vina procurorului care a participat în aceasta, care instrumenta cazul și a instanței care a examinat dosarul în fond. Dacă se adresa la Curtea Europeană, acolo unde se respectă drepturile omului, demult ar fi reacționat la acest apel și la aceste încălcări constituționale. Menționează că nu cunoaște de ce se conduce procurorul și instanța de judecată, și nu știe de ce judecătorul Galben A. renunță să recunoască încălcările comise, aceste încălcări au fost depistate și nu este clar de ce el fuge de lege, aceasta i-ar decide soarta lui Frunze Ivan, a unui om bătrân și a invalidului de gr. II.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2017, a fost respins, ca nefondat, recursul declarat de condamnatul Frunze Ivan, cu menținerea fără modificări a încheierii atacate.

Decizia instanței de recurs a devenit irevocabilă la data pronunțării.

5. În motivarea soluției instanța a indicat că, potrivit materialelor cauzei se constată că prin încheierea judecătorești Râșcani, mun. Chișinău din 15.04.2016 s-a respins ca inadmisibilă și neîntemeiată cererea condamnatului Frunze Ivan privind constatarea ca fiind ilegală ținerea sa în stare de arest în izolatorul de urmărire penală în perioada 08.09.2005 până la 12.09.2005 și 02.02.2006 până la 03.03.2006 și din 08.03.2006 până la 24.11.2006.

Totodată, instanța de recurs a reținut că prin încheierea judecătorești Râșcani, mun. Chișinău din 05.08.2016 s-a respins ca inadmisibilă cererea condamnatului Frunze Ivan privind constatarea ca fiind ilegală ținerea sa în stare de arest în perioada 02.02.2006-03.03.2006 și 08.03.2006-24.11.2006.

De asemenea, prin încheierea judecătorești Râșcani, mun. Chișinău din 05.10.2016 s-a respins ca inadmisibilă cererea condamnatului Frunze Ivan privind constatarea ca fiind ilegală ținerea sa în stare de arest în perioada 08.09.2006 până la 24.11.2006.

Astfel, prin încheierea judecătorești Râșcani, mun. Chișinău din 15.04.2016, prima instanță s-a expus referitor la pretenziile ilegalității la deținerea condamnatului Frunze Ivan în arest preventiv în perioada 08.03.2006 până la 24.11.2006.

Conform prevederilor art. 467 Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești definitive și ordonanțele procurorului privind încetarea urmăririi penale sînt obligatorii pentru toate persoanele fizice și juridice din țară și au putere executorie pe întregul teritoriu al Republicii Moldova.

Prin urmare, instanța a reținut că odată ce instanța a hotărât în mod definitiv, în fapt și în drept asupra învinuirii formulate, nu se mai permite declanșarea unei noi judecări cu privire la aceeași faptă și aceeași persoană. În virtutea autorității de lucru judecat, hotărârea judecătorească penală este considerată ca o expresie a adevărului (res indicata pro habetur).

Astfel, urmînd raționamentele Curții Europene, instanța a acceptat că o hotărîre judecătorească definitivă și irevocabilă se bucură de autoritatea lucrului judecat, astfel încît un litigiu soluționat nu mai poate, de principiu, să formeze obiectul unui nou proces, cu același obiect, aceeași cauză și între aceleași părți.

În prezența unei hotărâri judecătorești definitive pe marginea aceluiași cerințe formulate de petiționar, care are putere de lucru judecat, instanța nu se poate expune în mod repetat asupra unor fapte care au fost deja stabilite printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă.

Prin urmare a celor invocate supra, instanța a conchis că prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia de a respinge cererea condamnatului privind constatarea ca fiind ilegală ținerea sa în stare de arest în perioada 08.03.2006 până la 24.11.2006 ca inadmisibilă.

6. La 31 iulie 2017, condamnatul a declarat recurs în anulare împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2017, prin care se solicită casarea acesteia și repararea erorilor de drept admise de instanță.

În cererea depusă, recurentul reiterează aspectele ce țin de detenția sa în stare de arest, invocând să fie constată că fiind ilegală ținerea sa în stare de arest în perioada 09.03.2006 până la 24.11.2006.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate în art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), și în numele acestora,

apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârilor judecătorești după epuizarea căilor ordinare de atac.

În corespundere cu prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Prin trimitere la dispoziția art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, se menționează că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Prin urmare, instanța de recurs remarcă faptul că, dreptul de a declara recurs în anulare, poate fi exercitat numai în privința hotărârilor judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – adică calea apelului și recursului ordinar.

În contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că, în ordinea recursului în anulare, poate fi atacată doar sentința, legalitatea căreia a fost verificată pe căile ordinare de atac – în apel și în recurs și a devenit irevocabilă.

Astfel, împotriva hotărârilor judecătorești, prin care s-au soluționat alte chestiuni decât vinovăția și condamnarea persoanei, acestea au numai un dublu grad de jurisdicție, instanța de fond și de recurs, cale de atac, prevăzută de lege prin dispoziții imperative, de la care nu se permite nici o derogare, iar recursul declarat de condamnat este inadmisibil, deoarece o atare hotărâre nu este susceptibilă de a fi atacată în ordinea recursului în anulare.

Reieșind din dispozițiile legale expuse mai sus, raportându-le la speța dată rezultă că, încheierea judecătorului de instrucție, nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute la alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție, iar recursul în anulare declarat împotriva încheierii judecătorului de instrucție este inadmisibil, deoarece o asemenea hotărâre nu este susceptibilă de a mai fi atacată cu recurs în anulare.

Așadar, avînd ca reper prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7), art. 453 Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat, întrucît acesta nu corespunde cerințelor de formă și conținut prevăzute la art. 455 Cod de procedură penală.

8. În temeiul art. 456, 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul Frunze Ivan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2017, deoarece nu corespunde cerințelor de formă și conținut prevăzute la art. 455 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 noiembrie 2017.

Președinte

Nicolaev Ghenadie

Judecătorii

Moraru Petru

Toma Nadejda